

de Uitdienstbode

PERIODIEK VOOR DE LEDEN VAN DE KRING UvA-SENIOREN VAN DE UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

Een periodiek voor de Kring UvA-senioren	1
Personeelsorgaan de <i>Dienstbode</i> (2000 – 2006)	2
Eerste bijeenkomst Kring UvA-senioren	3
Computercursus Kring UvA-senioren	3
Excursie naar FNWI	4
Ouderen en onbehagen	5
De UvA en het nieuwe werken (HNW)	6
Petite histoire: de Hoop Scheffer	7
Het Getal	8
UvAnetID en UvAe-mailaccount	8
Gratis lid worden van de Kring UvA-senioren	8
Colofon	8

Oprichtingsbijeenkomst van de kring UvA-senioren in de Academische Club op 3 november 2012

Het Bestuur Kring UvA-senioren met van links naar rechts: Gedi van Schriek, Kees Vrieze, Ruud Bleijerveld, Joop de Winter en Dorothée te Riele

Een periodiek voor de Kring UvA-senioren

“Goed personeel is het belangrijkste kapitaal van een bedrijf of instelling.” Het zijn de eerste regels uit het ‘handboek voor managers’. En zo is het maar net. Goed personeel is deskundig, toont inzet, betrokkenheid en brengt daarmee een bedrijf verder in de vaart der volkeren. De UvA heeft altijd goed personeel gehad, anders kun je het succes van de universiteit niet verklaren.

De Universiteit van Amsterdam is een eerbiedwaardig instituut. Vorig jaar werd het 380-jarig bestaan gevierd, het 76ste lustrum. Begonnen als een klein groepje rond de hoogleraren Vossius en Barlaeus, het Atheneum Illustre, dat in 1632 colleges gaf in de Agnietenkapel aan de Oudezijdsachterburgwal, hebben we nu te maken met een onderwijs- en onderzoeks- instelling waar ruim 30.000 studenten colleges volgen, met op 1 januari 2013 in totaal 5.453 medewerkers.

Leden van de Kring UvA-senioren hebben de laatste vijftig jaar op één of

andere wijze deel uitgemaakt van het personeelsbestand van de UvA. Zij waren betrokken bij onderwijs en/ of onderzoek en/of de organisatie van de UvA. Zij waren dus onderdeel van het belangrijkste kapitaal dat de universiteit bezit. Zij zijn met pensioen gegaan of hebben aan het eind van hun UvA-loopbaan gebruik gemaakt van een regeling. En voor heel veel van hen was de afscheidsreceptie meteen ook het laatste daadwerkelijke contact met de UvA. De UvA-salarisstroom werd een AOW- en ABP-inkomstenspecificatie.

De UvA staat niet te boek als een werkgever die grote zorg heeft voor de functioneel uit-dienstgetreden. Het belangrijkste kapitaal is na bewezen diensten uitgezwaaid... dat is de veelgehoorde constatering van kringleden.

Wat het CvB heeft bewogen om daar verandering in te brengen staat niet op papier. Maar feit is dat het gemis aan een UvA-gepensioneerdenclub gevoeld is. Al enkele jaren is er nagedacht over hoe zo'n club op te richten. ▶

En het antwoord lag meer voor de hand dan je zou denken. Al vele jaren bestaat de Amsterdamse Universiteits-Vereniging. Zij is de alumnivereniging van de UvA. Om de afgestudeerden een platform te bieden waar zij onder de UvA-vlag blijven, zijn er Kringen opgericht waarin afgestudeerden op basis van hun studie, zich verzamelen en contact houden.

Meer dan vijftig kringen bestaan er nu, zoals de kring van Amsterdamse Sociologen en de Kring Economen. Het was een goed idee om de gepensioneerden ook als een club, een Kring te beschouwen en hen onder de noemer 'gepensioneerd' als Kring te verzamelen. En zo is het gebeurd.

De collegevoorzitter vroeg Ruud Bleijerveld, oud-secretaris van de UvA (1984-2006) zich te willen inzetten voor het opzetten van zo'n Kring. En nadat hij met kwartiermakers een bestuur vormde, werd de Kring UvA-senioren op 3 november 2012 in de Amsterdamse Academische Club opgericht.

Het Bestuur Kring UvA-senioren bestaat uit:

- **Ruud Bleijerveld**, voorzitter Kringbestuur: (UvA: 1961-2008), Secretaris UvA
- **Dorothee te Riele**, secretaris Kringbestuur: (UvA: (Kandidaatsassistentie) 1978-1979 en 1988 - 2012), Docente Spaans
- **Gedi van Schriek**, penningmeester Kringbestuur: (UvA: 1975- 2010), Hoofd P&O bij de FNWI
- **Kees Vrieze**: (UvA: 1971- 2001), Hoogleraar Anorganische Chemie FNWI
- **Joop de Winter**: (UvA: 1969-1999), Vakbondsconsulent

De Kring bestaat nu. Het bestuur heeft al diverse keren vergaderd en inmiddels zijn er al drie aardige activiteiten voor de leden georganiseerd. Hierover wordt u elders in dit nummer geïnformeerd. En gaande de groei en ontwikkeling van de Kring constateert het bestuur een behoefte aan berichtgeving. Een periodiek geeft het bestuur de mogelijkheid de leden te informeren en versterkt de band tussen bestuur en leden en tussen de leden onderling. Dus werd besloten een periodiek het levenslicht te laten zien, waarin de identiteit van de Kring UvA-senioren duidelijk(er) wordt. Een podium voor informatie maar ook voor uitwisseling enzovoorts. En hoe

moet dat contactorgaan er dan uitzien? Dat was eigenlijk al meteen duidelijk. Voor de Centrale Diensten en de Gemeenschappelijk Dienstverlenende Eenheden bestond van 2000 tot en met 2006 een blad dat *de Dienstbode* heette. Dat periodiek was een echt personeelsblad (zie bijdrage hieronder). Met, geen toeval, de twee hoofdredacteuren in ons kringbestand, was het sommetje eenvoudig gemaakt. Zelfs de naam was snel aangepast: *de Uitdienstbode*.

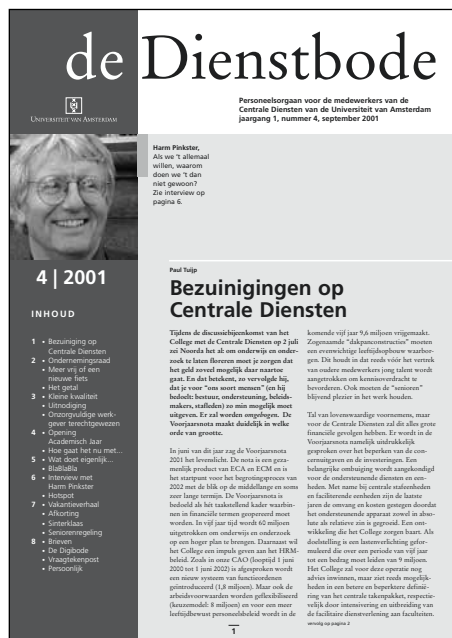
Niet zonder trots biedt het Bestuur u het eerste nummer hierbij aan. ■

➡ **Bestuur Kring UvA-senioren**

Personeelsorgaan **de Dienstbode** (2000 - 2006)

Van 1 september 2000 tot en met 1 april 2006 werd bij de Centrale Diensten en de Gemeenschappelijk Dienstverlenende Eenheden een personeelsblad uitgegeven, dat *de Dienstbode* heette. De naam was de uitkomst van een prijsvraag. Het initiatief om een blad op te richten kwam in 1999 vanuit de Ondernemingsraad (OR) voor de dienstverlenende eenheden. De Secretaris van de Universiteit was als Hoofd van de Centrale Diensten de overlegpartner voor de OR. Hij ondersteunde het voorstel om een personeelsblad voor de ondersteunende eenheden te creëren. Het lukte om binnen korte tijd een hoofdredacteur te vinden en een redactieraad samen te stellen, het eerste nummer verscheen in september 2000.

In het Maagdenhuis, maar bijvoorbeeld ook bij de Universiteitsbibliotheek en bij het Informatiseringscentrum of bij het Facilitair Bedrijf hebben altijd in één of andere vorm personeelsbladen bestaan. In het Maagdenhuis bevindt

zich in het archief bijvoorbeeld een Nieuwsbulletin dat regelmatig in de zeventiger jaren verscheen. Een personeelsorgaan publiceren, dat werd de opdracht voor Frans Willemsen, die als medewerker van de

griffie bij het CvB voor een aantal uren werd vrijgesteld. En binnen vier maanden kwam het eerste nummer van *de Dienstbode* uit, waarna het met een ijzeren regelmaat jarenlang zes keer per jaar verscheen.

Wat publiceert je in zo'n blad?

Doel van zo'n blad is de band te versterken tussen personeel en organisatie en tussen personeel onderling. Voorwaar geen gemakkelijke opgave. Want zoals de Universiteit verdeeld is in faculteiten, zo zijn de Centrale Diensten verdeeld in onderdelen. In het Maagdenhuis was dat het Kernbureau, dat heden ten dage de bestuursondersteuning heet. En naast de grote diensten als de Universiteitsbibliotheek, het Informatiseringscentrum, het Facilitair Bedrijf en het Administratief Centrum, waren er ook nog een aantal kleine diensten zoals Studenten Informatie Centrum en Bureau Communicatie.

► *vervolg op pagina 3*

Veel verschillende diensten, op verschillende locaties, probeer daar maar een band tot stand te brengen.

De namen van verschillende rubrieken zeggen het al: Wat doet nu eigenlijk? Hoe is het nu met...? Een groot interview met...? Rubrieken die mensen dichterbij elkaar moeten brengen.

de Dienstbode had een mooie formule, werd met zorg vormgegeven en genoot populariteit. Toch hield het blad in 2006 op te bestaan. Reden: door de grote reorganisatie 2003-2006 werd de verantwoordelijkheid voor het blad van het Kernbureau gelegd bij Bureau Communicatie. En daar vond men op termijn, dat een personeelsblad in deze vorm niet meer van deze tijd was. Digitaal en voor de hele universiteit, zo meende directeur Juliënne Straatman. En zo is het gegaan. Er kwam een digitale twee wekelijkse Nieuwsflits, die verder geen enkele verwantschap had met *de Dienstbode*. En zo is het nog steeds.

Het is niet verbazingwekkend dat Ruud Bleijerveld, in 1999 initiator van *de Dienstbode*, als gevraagd voorzitter voor de Kring van UvA-senioren heil zag en ziet in een contactorgaan voor leden van de Kring en dat daarbij toen al snel de naam viel van *de Dienstbode*. De twee hoofdredacteuren zijn beiden lid van de Kring. En zo komt het dus dat *de Dienstbode* nu een vervolg krijgt met *de Uitdienstbode*. ■

◆ Ton Dujardin

Eerste bijeenkomst Kring UvA-senioren

Op 20 februari heette bestuursvoorzitter Ruud Bleijerveld de leden van de Kring UvA-senioren welkom in de Academische Club voor de eerste reguliere bijeenkomst. Zo'n dertig leden waren gekomen om zich door rector magnificus Dymph van den Boom te laten vertellen hoe het er tegenwoordig voorstaat met hun oud-werkgever.

De deuren van de Club waren al een half uur eerder geopend zodat de senioren, van wie sommigen elkaar al lang niet meer hadden gezien, elkaar konden begroeten en alvast een beetje bij konden praten. En ook na afloop van de officiële bijeenkomst werd er met een glaasje in de hand druk bijgepraat. Zo'n bijeenkomst is natuurlijk ook een beetje een reünie.

Bijpraten, dat was wat ook de rector deed. De aanwezigen werden aan de hand van een powerpoint-presentatie bijgepraat over de toestand van de Universiteit van Amsterdam. Algemene tendens: groei, groei en nog eens groei. Het meest spectaculair, 2011 afgezet tegen 2001, is de groei van het aantal masterdiploma's met maar liefst 84%. Het aantal wetenschappelijke publicaties groeide in die zelfde tijd met 34%, het aantal promoties met 21%. De studententevredenheid groeide ook, maar lang niet zo spectaculair, met 5%. Hoewel de verwevenheid van onderwijs en onderzoek onder grote druk staat (het was jammer dat dat niet verder werd toegelicht) concludeerde de rector aan de hand van bovenstaande en andere prestatie-indicatoren dat de productiviteit fors is gestegen.

Daarna ging de rector in op de meerwaarde van de samenwerking tussen UvA en Hogeschool van Amsterdam en op de steeds intensievere samenwerking met de Vrije Universiteit. Tenslotte noemde de rector een zevental gebieden waarop de UvA zich profileert, internationaal recht, menselijke gezondheid, cognitie, sociaal-ecomisch gedrag en neurowetenschappen, globalisering, communicatie en informatie, grondslagen van de natuurwetenschappen en duurzaamheid.

Algemene indruk: het gaat eigenlijk best goed met de UvA. ■

◆ Frans Willemsen

Computercursus Kring UvA-senioren

Op 28 mei 2013 werd voor geïnteresseerde leden een cursus georganiseerd waarin het gebruik van UvANetID, UvA e-mail account, de website van de UvA en de digitale bibliotheek werd uitgelegd en geoefend. In totaal hebben hieraan 13 leden deelgenomen. Deze cursus werd gegeven door Olga Marx, medewerkster van de Universiteitsbibliotheek. Aan het eind kregen de deelnemers de instructies en het oefenmateriaal op papier mee naar huis.

Geïnteresseerde leden die niet aanwezig konden zijn kregen het materiaal digitaal toegestuurd. De reacties na afloop waren positief; er klonk een spontaan applaus voor de prettige en adequate manier waarop genoemde onderwerpen waren uitgelegd. Graag verneemt het bestuur welke wensen er onder de Kring leden nog meer leven t.a.v. computergebruik. ■

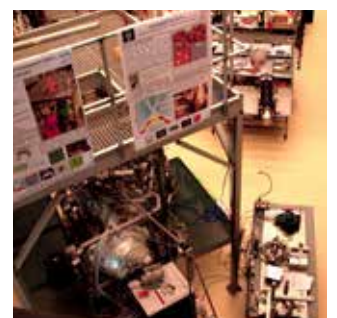
◆ Dorothee te Riele

Excursie naar FNWI (Science Park)

Op woensdag 24 april vond de eerste, voor de kringleden georganiseerde, excursie naar de FNWI plaats. Hiervoor hadden zich 47 kringleden opgegeven. Aan het begin van de rondleiding werd de groep in tweeën gesplitst. Vijftien leden gingen met Gedi van Schriek mee naar de sterrenwacht/observatorium en de overige 32 kringleden kregen onder leiding van kringlid professor Ad Oskam een rondleiding door en uitleg over het gebouw. Ook werd een bezoek gebracht aan verschillende laboratoria waar door onderzoekers uitgelegd werd wat voor onderzoek er gedaan wordt en wat de functie van de verschillende apparatuur is. ■

➡ Madzy Koudstaal

Bart van Heerikhuizen

Tijdens de Universiteitsdag op 1 juni gaf Bart van Heerikhuizen een college onder de titel *Ouderen en Onbehagen*. Zaal 009 van de Oudemanshuispoort zat bomvol. Niet zo gek, want niet alleen spreekt het thema veel mensen en natuurlijk de ouderen zelf erg aan, maar Van Heerikhuizen is ook een begenadigd docent, genomineerd geweest voor de titel Docent van het Jaar. Ik moet eigenlijk zeggen, was een begenadigd docent, want hij begon met de mededeling dat het vandaag op de kop af de eerste van de maand was nadat hij vijftenzestig was geworden, en dat hij dus per vandaag kon genieten van pensioen en AOW. De zaal klapte om hem met dit feit te feliciteren. Maar Van Heerikhuizen was zelf eigenlijk helemaal niet zo blij. Hij vertelde dat zijn moeder, een bevlogen onderwijzeres, te horen kreeg dat ze werd ontslagen toen ze in verwachting was van de kleine Bart. Dat was toen nog zo. Maar eigenlijk is het op een bepaalde manier nog steeds zo, want ook hij had het liefst doorgewerkt, en dat dat niet mag of kan noemde hij *wettelijk gesanctioneerde discriminatie*. De Amerikanen hebben voor die discriminatie de term *agism*, naar analogie van *racism* en *sexism*.

Ouderen en onbehagen

Van Heerikhuizen vertelde nog een ander typerend voorval. Toen hij de samenvatting van zijn college had ingediend bij het bureau dat de Universiteitsdag organiseert, werd de titel veranderd in *Onbehagen over Ouderen*. En dat is typerend over hoe er in de maatschappij over ouderen wordt gedacht: zij vormen een probleem terwijl Van Heerikhuizen nu juist beweert dat ouderen een probleem hebben. We worden alsmaar ouder, kinderen die nu geboren worden hebben 40% kans om honderd te worden, en toch moeten we nog steeds

ordent het leven, verschaft identiteit, inkomen en intrinsieke bevrediging. En Van Heerikhuizen vertelt dat men steeds meer het belang inziet van fysieke nabijheid, een factor die bij thuiswerken ontbreekt. Hij vertelt dat er overal zogenaamde HUB's, gebouwen met faciliteiten, ontstaan waar zelfstandigen uit allerlei verschillende disciplines tegen een vergoeding kunnen werken. Ook al zijn de werkers met geheel verschillende zaken bezig, toch blijken ze elkaar te inspireren en soms ook vooruit te helpen. Ouderen die niet meer werken ontberen die fysieke nabijheid, maar ook de andere, vaak positieve effecten van werk. Daar komt onbehagen uit voort.

Ouderen hebben
niet meer de *plicht*
om te werken,
maar zouden,
als ze dat willen,
nog wel moeten
mogen

Ouderen hebben niet meer de *plicht* om te werken, maar zouden, als ze dat willen, nog wel moeten *mogen*. Een aanwezige vertelde dat op Amerikaanse universiteiten gepensioneerden nog vaak een werkkamer houden. Een andere aanwezigen wees op het belang van het *meesterschap* van de oudere medewerker die bijvoorbeeld aangewend zou kunnen worden bij het schrijven van *reviews*. En een oud-hoogleraar psychologie vertelde dat hij gewoon nog elke dag om zeven uur 's morgens naar zijn werkkamer gaat om te werken. Zijn vrouw naast hem knikte bevestigend.

met vijftenzestig, of zesenzestig of straks zevenenzestig stoppen met werken. Straks is het nog zo dat we veertig jaar werken en dertig jaar daarvan uitrusten...

We zijn heel anders gaan denken over arbeid. In de zestiger en zeventiger jaren werd de nadruk gelegd op de vrije tijd, op het niet-werken, op de *homo ludens*. Maar nu zien we steeds meer in wat het belang is van werk: het bindt,

Van Heerikhuizen heeft een onderwerp aangesneden dat leeft bij de aanwezigen, vrijwel allemaal ouderen. Het onbehagen was voelbaar. De discussie die op het college volgde was dan ook zeer levendig, maar moest helaas beëindigd worden omdat de zaal voor een ander college nodig was. Van Heerikhuizen heeft ijverig aantekeningen gemaakt van de ingebrachte punten en verzekerde de zaal dat hij verder zal werken aan dit onderwerp. ■

➡ Frans Willemsen

De UvA en Het Nieuwe Werken

Ik ben benieuwd of leden van de Kring UvA-senioren Het Nieuwe Werken (HNW) al omarmd hebben. Want dat gaat de UvA zeker doen. In de Ondernemingsraad van de Bestuursstaf en de Gemeenschappelijk Dienstverlenende Eenheden (GOR) heeft Mieke Zaanen, de Secretaris van de UvA gezegd:

dat er een raamregeling in de maak is, waarbinnen de faculteiten en eenheden zelf invulling kunnen geven aan HNW, passend bij het soort werk dat gedaan moet worden. De raamregeling zal de kaders en randvoorwaarden (bv. op ARBO-gebied) bevatten, waarbinnen de lokale invulling gestalte kan krijgen. Bij Facility Services- Huisvesting is een proeftuin ingericht met diverse passende werkplekken. (uit het verslag van de Overlegvergadering van de GOR van 25 maart 2013)

HNW is een manier van werken die voor organisaties flexibeler en productiever is en voor medewerkers leuker en inspirerender.

Nieuwe professionele medewerkers stellen andere wensen en eisen aan hun werkgever of opdrachtgever en aan de inrichting van hun werk. Organisaties zullen andere eisen stellen aan werknemers. Het laat zich raden dat de manier waarop organisaties zijn ingericht daardoor behoorlijk kan gaan verschillen van de manier waarop wij dat momenteel kennen. En waarom ook niet? We werken immers ook niet meer zoals in de periode van de industriële revolutie.

HNW is de katalysator van een stille revolutie. Het is een verzamelnaam van diverse manieren van slimmer, efficiënter en effectiever werken, gebruik maken van nieuwe technologieën; experimenteren met nieuwe vormen van samenwerking, maar ook nieuwe manieren van leidinggeven; minder hiërarchie; meer eigen verantwoorde-

lijkheid; meer delegeren en meer overlaten aan eigen creativiteit en oplossingsgerichtheid.

**Maak de klus af,
blijf uit de file,
houd het hoofd koel
door de dag
rustig te starten**

Hoewel technische ontwikkelingen de aanleiding vormen voor Het Nieuwe Werken, zijn de gevolgen veel fundamenteeler: voor maatschappij, voor cultuur, voor de economie, voor de overheid, etc. Door internet zijn de beperkingen van tijd en afstand grotendeels weggevallen. Informatie en kennis is op allerlei mogelijke manieren beschikbaar. Het wordt een uitdaging om op het juiste moment, op de juiste plaats, de juiste mensen, kennis en informatie te verzamelen. De Rijksdienst, die al langer dan de UvA bezig is met Het Nieuwe Werken formuleert negen principes:

- Zelf bepalen waar, wanneer en met wie je werkt aan resultaten
- Niet je functie, maar je talent bepaalt je waarde
- Je bent zelf verantwoordelijk voor je eigen ontwikkeling
- Variëteit is de standaard
- Thema's en taken zijn leidend, niet de grenzen van de organisatie

- Leiderschap op collectieve ambities van organisaties
- Activiteiten gerelateerde werkplekken en optimale ICT-ondersteuning
- Transparantie tenzij ...
- Digitale kennis en vaardigheden horen bij het vak van ambtenaar

Een medewerker gaat anders naar zijn werk kijken. Heb je een deadline die concentratie vraagt, dan werk je de eerste uren thuis. Maak de klus af, blijf uit de file, houd het hoofd koel door de dag rustig te starten. Kom dan naar kantoor voor overleg, afstemming of een toevallige ontmoeting.

HNW-werkplekken ondersteunen bepaalde activiteiten. In plaats van al het werk vanuit één plek te doen, zoekt een medewerker voortdurend de plek die de taak die hij of zij te doen heeft het beste ondersteunt. Je kunt dan ongehinderd telefoneren, brainstormen of juist even helemaal ergens in diepe concentratie over nadenken. Het kantoor wordt omgetoverd van een reeks gangen met kamerkantoren naar een aantal zones met werkplekken die activiteiten ondersteunen.

De UvA omarmt HNW met een raamregeling. Want het mag duidelijk zijn dat lang niet alle werk zich leent voor deze benadering. Wie onderwijs geeft, wie tot het ondersteunend en beheerspersoneel behoort, is volledig afhankelijk van werktijden. En in de NRC van zaterdag twee weken geleden lees ik dat de ICT-professionals inmiddels al weer terug aan het komen zijn van het Het Nieuwe Werken. Het geeft zoveel individualiteit, dat de kick van het samenwerken gemist wordt (Zie ook het belang van fysieke nabijheid waar Van Heerikhuizen op wijst in zijn college Ouderen en Onbehegen op pagina 5). ■

◆Ton Dujardin

De Hoop Scheffer

Daar was hij weer, Jaap de Hoop Scheffer. Lang niet gezien. Eerst verscheen hij in beeld aan de vooravond van het bezoek van Poetin. Het zal wel bij Nieuwsuur of bij Pauw & Witteman zijn geweest. Korte tijd later zag ik hem weer op tv. Nu bij de opening van het nieuwe Rijks Museum. Daar stond hij, naast (toen nog) koningin Beatrix. Het zal wel verbeelding zijn geweest, maar ik meende een voldane glimlach op zijn lippen te zien. Kwam het uitsluitend door de bijzondere gelegenheid? Of was het iets anders? Ik dacht in zijn gezicht iets te lezen van: "gerechtigheid" en "de schande die mijn familie ooit werd aangedaan eindelijk uitgewist". Of ging mijn fantasie met mij op de loop?

Jacob Gijsbert de Hoop Scheffer (1819-1894), hoogleraar aan het Seminarium der Doopsgezinden en voorvader van "onze" Jaap de Hoop Scheffer, was in het jaar 1884-1885 rector-magnificus van onze universiteit geweest. Op 15 september hield hij zijn afscheidsrede, zoals altijd in die tijd getiteld: "Verslag van de lotgevallen der Universiteit uitgebracht door den Rector-Magnificus". Twee maanden eerder, op 13 juli, was het nieuwe Rijksmuseum geopend, de kathedraal van Cuypers, in de pers ook wel smadelijk "het bisschoppelijk paleis" genoemd. Koning Willem III had, zoals bekend, geweigerd om het "rooms gedrocht" te openen. Maar de Rector-Magnificus van onze universiteit had, zo hij had gewild, niet eens kunnen weigeren, want hij was niet uitgenodigd! Althans niet voor de belangrijkste openingsplechtigheden: het tekenen van het protocol en het aanzitten aan het diner. Hij had zich moeten vergenoegen met "het gedrang door de kunstzalen".

In zijn afscheidsrede zette hij zich daar manmoedig overheen, maar iets van verdriet over de onheuse bejegening onze universiteit en hem persoonlijk aangedaan klinkt er toch in door:

"Ik sprak nog van een derde openbaar optreden. 't Was op den 13den Juli, op den langverbeiden dag, dat het Rijksmuseum geopend werd. De uitnodiging om bij die gelegenheid tegenwoordig te zijn had te meer betekenis, naarmate deze onderscheiding kariger was verleend. Niet eene der

zuster-universiteiten had ze ontvangen. Het is zoo; wij werden niet verzocht de oorkonde te teekenen of bij den feestdich aan te zitten; wij moesten na 't genot der jubelzangen ons vergenoegen met het proces-verbaal van den Minister en met het gedrang door de kunstzalen, - maar hoe bescheiden de rol ook zijn mocht, die wij vervulden, dat zij evenwel ons door de Staatsmacht werd opgedragen, daarin toonde ze te beseffen, welke eene innige vereering de wetenschap gevoelt voor de kunst in hare verhevenste uitingen. Wat zou de wetenschap zijn zonder hare tweelingzuster de kunst? Wat ons ideaal, de beschaving van den geheelen mensch, indien zij alleen oog had voor geleerdheid en kennis, maar niet voor 't geen het teederste gevoel, de fijnste roerselen van 't gemoed in beweging brengt? Het genie openbaart zich niet alleen in letteren en proefnemingen,

maar overweldigend heerscht het op kunstgebied. Dáár het gade te slaan, het verheft, het veredelt, het prikkelt tot arbeid en inspanning, elk in het zijne. Het tooit de groote mannen van 't voorgeslacht met een stralenkrans, maar 't ontsteekt ook daarbinnen een heilig vuur, om hunner waardig te worden. Daarom begroeten wij, wie we zijn mogen, - reeds vergrijsd in het heiligdom der wetenschap of pas daartoe gewijd, - met hooge ingenomenheid den nieuwen tempel der kunst en verheugen er ons over, dat onder de eerste gasten daarin werden toegelaten de vertegenwoordigers der Universiteit. 't Is een gunstig voorteeken, dat het heilig verbond tusschen kunst en wetenschap hier in eere zal blijven en geene eenzijdige geleerdheid de alleenheerschappij voeren ten koste van de algemeene ontwikkeling."

's Nachts schrok ik wakker. Alles leek plots helder. De behandeling van de rector door het Rijksmuseum was natuurlijk door de familie opgevat als een affront, een smet op het blazoen van de De Hoop Scheffers. Het was, zo stelde ik mij voor, een vast thema geworden bij de thee en op verjaardagen en uiteindelijk uitgegroeid tot obsessie. Zo zou ook verklaard kunnen worden dat de vader van 'onze' Jaap de Hoop Scheffer zich had bekeerd van doopsgezind tot rooms-katholiek, natuurlijk alleen maar om beter te passen bij het "bisschoppelijk paleis" van Cuypers. Dat verklaarde tenslotte ook de eindeloze vertraging bij de renovatie van het Rijks en zelfs het gedoe rondom de fietstunnel, immers pas in 2012 werd onze Jaap de Hoop Scheffer benoemd tot voorzitter van de Raad van Toezicht Rijksmuseum. Eerder had dus onmogelijk gekund. Met een voldaan gevoel sliep ik weer in. ■

↔ Jan Wieten

Bron citaat:

"Verslag van de lotgevallen der Universiteit, uitgebracht door den Rector Magnificus op den 15den September 1885", in Jaarboek der Universiteit van Amsterdam 1877-1891', Amsterdam ter Stadsdrukkerij (UB Bijzondere collecties);

Het Getal

In deze rubriek willen we in elk nummer van de *Uitdienstbode* een getal behandelen dat op de één of andere manier een rol speelt in de actualiteit van de UvA of van de Kring

De UvA heeft nooit een beleid gehad ten aanzien van haar (een universiteit is vrouwelijk, logisch, het is tenslotte de alma mater) gepensioneerd, althans niet op centraal niveau. Afzonderlijke faculteiten en instituten, zoals bijvoorbeeld de UB, soms wel. Het College van Bestuur besloot dat hierin verandering moest komen. De Kring UvA-senioren werd opgericht. En die Kring wilde een contactorgaan. Maar voor een contactorgaan heb je een adresbestand nodig, en dat was er niet. Het ABP verstrekt geen (e-mail) adressen uit privacy-overwegingen. Wel meldt het pensioenfonds dat er ruim **1500** UvA-gepensioneerden geregistreerd staan. De Kring heeft dus ruim 1500 potentiële leden en het contactorgaan dus evenzoveel potentiële lezers.

Nu de harde realiteit. Op de oprichtingsbijeenkomst in november 2012 kwamen **23** mensen opdagen. Op 31 december 2012 had de Kring **58** leden. Op de eerste reguliere bijeenkomst op 20 februari 2013

(waarover elders in dit nummer meer) waren ongeveer **30** gepensioneerden aanwezig, en aan de eerste excursie, naar de Faculteit Natuurkunde, Wiskunde en Informatica op het Science Park, namen **47** mensen deel. Op het moment waarop ik dit schrijf is het ledental aangegroeid tot **85**.

Er gaapt een enorme kloof tussen het aantal potentiële leden (ruim 1500 dus) en het huidige ledenaantal. En met het e-mailadresbestand is het droevig gesteld. De 1500 e-mailadressen worden in de verste verte niet gehaald. Het bestuur van de Kring wil graag het eerste nummer van de *Uitdienstbode* aan alle gepensioneerden toesturen, maar dat gaat op deze manier natuurlijk niet lukken. Gelukkig is na de grote reorganisaties van 2003 en 2006 het gepensioneerdbestand wél bijgehouden. Dat biedt wellicht enig soelaas. ■

→ Frans Willemsen

OPROEP

Wanneer u gepensioneerde collega's kent, die nog niet in contact staan met de Kring UvA-senioren, informeer hen dan over het bestaan van de Kring

Gratis lid worden van de Kring UvA-senioren

- 1 U vindt het inschrijfformulier op de website van de Amsterdamse Universiteits-Vereniging www.uva-alumni.nl/aanmelden
- 2 Klik daar bij het onderwerp LIDMAATSCHAP KRING UVA-SENIOREN op het bijbehorende webformulier.
- 3 Daar selecteert u de groep AUV-gepensioneerden en klikt op VOLGENDE. Vul vervolgens het aanmeldformulier in en klik op VERSTUUR.

Voor UvA-gepensioneerden is het lidmaatschap gratis en daarom meldt u zich via het speciale aanmeldformulier voor de Kring UvA-senioren aan. U bent door dit lidmaatschap tevens lid van de Amsterdamse Universiteits-Vereniging. Als uw aanmelding is verwerkt krijgt u de AUV-pas thuisgestuurd waarmee u kunt profiteren van voordelen bij verschillende universitaire en culturele instellingen in Amsterdam.

UvAnetID en UvA emailaccount

Inloggen bij de UvA kan met UvAnetID en een UvA emailaccount. Dit kunt u aanvragen via een formulier dat staat op: <https://topdesk.ac.uva.nl/xfg/openmeduva>

Vijf dagen verwerktijd. De activatiecode voor de nieuwe diensten wordt u meegedeeld zodra uw gegevens zijn verwerkt. ■

REDACTIE:

Ton Dujardin (1953), studie UvA Nederlands en Algemene Literatuurwetenschap. Begonnen bij UvA-Universiteitsbibliotheek in 1984, momenteel werkzaam bij UvA-Bureau Communicatie als redacteur/projectleider. Ambtelijk secretaris Kring UvA-senioren

Frans Willemsen (1941), studeerde Nederlandse Taal- en Letterkunde aan de UvA. Werkte lang bij het HBO en tot de opheffing bij het trainings- en opleidingsbureau van de UvA. Daarna bij de Griffie CvB en is Founding Father van de *Dienstbode*. FPU 2002.

Jan Wieten (1940), studeerde politieke wetenschappen aan de UvA, afgestudeerd in 1970, gepromoveerd in 1986; werkte bij Communicatiewetenschap als UHD, met pensioen sinds 2005.

Madzy Koudstaal (1944), studies UvA Spaans (doctoraal) en Nederlands (kandidaats). Begonnen in 1990 bij de afdeling Spaans en daar vanaf 1998 tot pensionering werkzaam als docente Onderzoeksvaardigheden en Academisch Schrijven (beide vakken opvolging van het oorspronkelijke Informatievaardigheden en later Academische Vaardigheden 1 & 2).

Jan Reints (1943), Vanaf 1968 UvA bibliotheekmedewerker bij Sociale Wetenschappen tot FPU.

Fotografie:

p.1: Ton Dujardin (bestuur),
Monique Kooijmans (oprichting)
p.4: Madzy Koudstaal,
Wilbert van Woensel
p.5: Dirk Gillissen

Ontwerp & layout:

Liek van den Braak,
Lont - Grafisch werk

Vragen of opmerkingen?

Neem contact op met:
e-mail: kringuvasenieren-auv@uva.nl
Tel: 020 525 45 80 (alleen op vrijdag)

Deadline volgende nummer:
dinsdag 1 oktober 2013